

яния са издигахъ четирежълни кули, на които върхсвѣтъ нарушавахъ монотонността на стѣннитѣ збѣри.

Пътятъ който криволинейно водяше отъ Помпея къмъ Херкуланумъ, изгубваше се изъ очи като минаваше посрѣдъ прекрасныя ален, на които Везувій заничаше въ мрачното си величје.

— Чу ли новото, дѣдо Медоне? попыта една пустакыня която съгърне въ рѣка минаваше покрай къщата на Дюмеда и пожела да подрѣнка малко преди да влѣзе въ винопродавницата да го напълни и да извлече отъ тамъ нѣкои *мушеріа*.

— Ново? какво ново? рече старыйтъ робъ печално като си подигаше очитѣ отъ земята.

— Тъзи сутринъ преди ты да са субудишь, влѣзе презъ вратата на Помпея единъ младъ гостъ; е, да знаеше ты кой е този гостъ!

— Нанстина? отговори старецътъ хладнокръвно.

— Че нанстина, отговори пустакынята, той е даръ проводень отъ благороднаго Помпониана.

— Даръ? че не каза ли ты гостъ?

— Да, и даръ и гостъ въ сщщото време. Той е прекрасенъ тигръ, дудне, тигръ младъ за идещитѣ зрѣлища на цирка. Разумъ ли сега, Медоне? Е! не можъ да са уснокожъ до като не го виджъ; казватъ че реващето му было чудесно.

— Празна главо! извика ѝ старецътъ съ съжелѣніе.

— Излишно е да желѣешъ за мене, глупарю, знаещъ че единъ тигръ е даръ Божествененъ! особено ако са намѣри жертва за збытъ му. Помисли добръ, Медоне; сега имамы и левъ и тигръ; ще бжде голѣма злочестпна, ако отъ оскѣдность на двама злодѣи са принудимъ да станемъ зрители на борбата само помежду тѣзи два звѣра. Но слушай! сынъ ти е гладиаторъ, младъ снаженъ и хубавецъ, неможешъ ли да го убѣдишь да издѣзе противъ тигра? Мождъ та, Медоне, туй е голѣма милость за мене, но какво казвамъ за мене ще облагодѣтелствувашь цѣла Помпея.

— Поврага да пдешъ! рече ѝ сърдито старецътъ; по бы было добро да помислишь за себе си, а не да пожелаешъ смъртъта на бѣдныя мой сынъ.

— Да помислжъ за себе си? повтори распустилата жена; че какво лоше има за мене; на главата ти да са върне туй що думашъ.

Съ туй заедно тя похванж една *муска* която висяше на врата ѝ.

— Не ти ли предсказа трусьтъ на минжлытъ ноцы? рече Медонъ, не ти ли каза и тебе и на сница ни; пригответе са на смъртъ, доде послѣднійтъ часъ?